

Arrest

nr. 325 166 van 16 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
In eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 7 april 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 16 december 2024.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van Mr. A. HAEGEMAN, die loco Mr. J. HARDY de eerste verzoekende partij bijstaat en verschijnt voor de tweede verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 9 maart 2023 waarbij het verzoek om internationale bescherming wordt onderzocht en behandeld met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de

Vreemdelingenwet en waarbij beide verzoeken kennelijk ongegrond worden verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van voormelde wet.

2. Bij het ten tijde van de bestreden beslissingen geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. Echter, in de koninklijke besluiten van 7 april 2023 en 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, werd Georgië niet meer opgenomen in de lijst van veilige landen.

Aldus bestaat de wettelijke grondslag van de bestreden beslissing niet meer.

3. Dit gegeven op zich volstaat niet om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Inzake beroepen tegen de beslissing van de commissaris-generaal beschikt de Raad immers over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet de Raad nagaan of verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In casu lijkt het rechtsplegingsdossier voldoende gegevens te bevatten om tot zulke beoordeling over te gaan, met inachtneming van de rechten van verdediging.

Gelet hierop ontbeert het verzoekers thans het belang bij hun betoog omtrent de toepasselijkheid van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en is hun uiteenzetting in dit licht dan ook niet dienstig.

4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoekers verklaren dat ze beiden lid zijn van de Nationale Beweging en dat zij omwille van hun lidmaatschap problemen ondervonden hebben in Georgië. Verzoeker verklaart dat hij op 8 november 2020 aangevallen werd na een deelname aan een betoging en omwille hiervan gehospitaliseerd werd. Verzoekster werd op 22 januari 2021 op terugweg van deur tot deur bezoeken voor de Nationale Beweging aangevallen. Ook zij diende gehospitaliseerd te worden. In beide gevallen hebben ze klacht bij de politie neergelegd. Verzoekster is kort na haar lidmaatschap in 2015 leider geworden van de jeugdafdeling van de partij. Twee later, in 2017, werd ze hoofd coördinator in de regio Isani Samgoori.

4.2. Uit de informatie aangeleverd door de partijen, waaronder de COI Focus “Georgië. Algemene situatie” van 11 december 2023, blijkt dat Georgië een meerpartijstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd. Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden

daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld. In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Uit voorgaande bevindingen wordt besloten dat in hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming noodzaakt, waarbij de verzoeker om internationale bescherming ertoe gehouden is zijn vrees voor vervolging in concreto aan te tonen.

4.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoekers geen geloofwaardige en geen voldoende ernstige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade.

In casu wordt geenszins betwist dat verzoekers actieve leden zijn van de Nationale Beweging sinds respectievelijk 2014 en 2015. Evenmin wordt er betwist dat verzoekster kort na haar lidmaatschap in 2015 leider geworden van de jeugdafdeling van de partij. Twee later, in 2017, werd ze hoofd coördinator in de regio Isani Samgoori. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij deel uitmaakte van de jeugdvleugel van de nationale beweging en dat hij deelnam aan de acties die door de hoofdzetel georganiseerd werden (NPO 18 januari 2023 verzoeker, p. 4-5). Deze elementen zijn op zich niet voldoende om als vluchteling erkend te worden. Verzoekers dienen hun vrees voor vervolging in concreto aan te tonen.

Vooreerst vonden de incidenten waardoor verzoekers gehospitaliseerd werden plaats op 8 november 2020 en 22 januari 2021 plaats. In de bestreden beslissing wordt terecht opgemerkt dat het geïsoleerde feiten betreft in een welbepaalde context, namelijk nadat verzoeker terugkeerde van een betoging en verzoekster nadat ze van deur tot deur bezoeken gebracht heeft. Na voormelde feiten bleven verzoekers actief binnen de Nationale beweging. Verzoeker haalt verder nog aan dat hij daarna nog twee keer het slachtoffer werd van fysiek geweld, maar dat hij er geen ernstige letsel aan overgehouden heeft (NPO 18 januari 2023 verzoeker, p.7 en NPO 22 februari 2023 verzoeker, p.4). Doch heeft verzoeker hierna geen nieuwe klacht neergelegd, daar hij dit tijdsverspilling vond. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij in zijn wijk soms nageroepen werd en dat men zei dat hij zich diende aan te sluiten bij de Georgische droom. Verzoekster haalt aan dat ze sinds 22 januari 2021 nog vijf à zes keer werd bedreigd via facebook en brieven (NPO verzoekster 22 februari 2023, p. 8). Hiervan leggen verzoekers echter geen stukken van voor. Dit zijn derhalve niet meer dan blote beweringen die niet worden gestaafd. Bovendien hebben verzoekers deze gebeurtenissen niet aan de politie gemeld (NPO verzoekster 22 februari 2023, p. 8). In tegenstelling tot hetgeen verzoekers betogen in hun verzoekschrift, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat "Hoewel dit te betreuren valt, zijn dit geen incidenten die naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming." Voormelde elementen zijn naar aard, intensiteit en draagwijdte onvoldoende zwaarwichtig om beschouwd te kunnen worden als vervolging of als ernstige schade.

Daarenboven kan er niet aan voorbij gegaan worden dat alhoewel de incidenten waardoor verzoekers gehospitaliseerd werden in november 2020 en in januari 2021 plaatsgevonden hebben, zij pas op 31 oktober 2022 uit Georgië gevlucht zijn. ondermijnt de ernst van hun voorgehouden vrees. Dit ondermijnt de ernst van hun voorgehouden vrees. Des te meer omdat verzoekers gedurende heel deze periode politiek actief gebleven zijn voor Nationale Beweging, op hetzelfde adres zijn blijven wonen en geen bijzondere voorzorgsmaatregelen genomen hebben. Bovendien beschrijven beide de bedreigingen die ze daarna gekregen hebben als niet ernstig en hebben ze nagelaten om klacht in te dienen. Daarenboven had

verzoeker ook de kans om voordien internationale bescherming aan te vragen, namelijk in Polen. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden gemotiveerd: "Bovendien kan nog worden opgemerkt dat uit de stempels van uw paspoort blijkt dat u van 4 maart 2021 tot 10 juni 2021 in Polen hebt verbleven. Wanneer er u wordt gevraagd waarom u toen geen asiel hebt aangevraagd daar, verklaart u dat u daar alleen bent geweest om te werken (CGVS2, p.7). Op 22 januari 2022 bent u opnieuw naar Polen vertrokken, wat u zich vreemd genoeg niet meer kan herinneren (CGVS2, p.7). Uw verklaringen dat u zich enerzijds genoodzaakt zag Georgië te ontvluchten om uzelf veilig te stellen, maar dat u anderzijds minstens twee keer naar Polen bent gegaan, zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen en dit nadat zowel uw vrouw als u een ernstig incident hadden meegemaakt omwille van jullie politieke overtuiging vallen niet met elkaar te rijmen. Dit gegeven ondermijnt zowel de ernst als de aannemelijkheid van de door u aangehaalde vrees." In het verzoekschrift stelt verzoeker dat hij in Polen geen internationale bescherming aangevraagd heeft daar zijn gezin niet mee was. Deze verklaring vindt geen steun in de notities van het persoonlijk onderhoud. Bovendien kan redelijkerwijze van verzoeker verwacht worden dat indien hij een daadwerkelijke vrees had of een risico op ernstige schade liep, hij door de bescherming in te roepen van de Poolse autoriteiten ook zijn gezin zou beschermen. Bovendien blijkt uit de verklaringen van verzoekers ook niet dat ze problemen hadden met de Georgische autoriteiten an sich.

4.4. Los daarvan dient erop gewezen dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming.

Een verzoeker om internationale bescherming moet immers aannemelijk maken dat hij alle redelijk van hem te verwachten nationale beschermingsmogelijkheden heeft uitgeput, waarin verzoekster in casu niet slaagt.

Uit de informatie aangeleverd door beide partijen, waaronder de COI Focus "Georgië. Algemene situatie" van 11 december 2023, blijkt vooreerst dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in high-profile zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Uit voormelde COI Focus blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen elementen bij die doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven niet langer correct of redelijk zou zijn. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het algemeen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Het komt bijgevolg aan verzoekers zelf toe om in hun individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheid gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden

verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wenden om bescherming te vragen. Verzoekers slagen hierin evenwel niet. Zij tonen immers niet aan dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming.

Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat: "Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. U verklaart éénmaal klacht te hebben ingediend bij de politie en dit naar aanleiding van het incident op 8 november 2020. Uit het verslag dat u zelf neerlegt van 23 mei 2022 blijkt dat de politie uw klacht aan het onderzoeken is, maar nog geen resultaat heeft geboekt tot nu. Er dient te worden vastgesteld dat u bijgevolg niet aannemelijk maakt dat de Georgische autoriteiten onwillig zouden zijn u bescherming te verlenen. Ook uw vrouw diende één keer klacht in, maar toen ze vond dat daar niks mee ondernomen werd, heeft ze hiertegen nooit actie ondernomen (CGVSB, p.7) en nooit op een andere manier bescherming gezocht voor haar problemen in Georgië (CGVSB, p.9-10). Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle billijke en realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat jullie er niet in slaagden aannemelijk te maken dat alle redelijk en realistisch van jullie te verwachten mogelijkheden tot bescherming werden uitgeput."

In de bestreden beslissing wordt aldus terecht gemotiveerd dat uit het handelen van verzoekers en de Georgische autoriteiten niet kan geconcludeerd worden dat de huidige autoriteiten in Georgië onwillig zouden zijn om verzoekers bescherming te bieden. Bovendien hebben verzoekers naar aanleiding van de andere incidenten en voorgehouden bedreigingen geen klacht neergelegd. De Raad herinnert eraan dat de bedoeling van het indienen van een klacht erin bestaat bescherming te verkrijgen tegen de belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Verzoekers maken niet aannemelijk alle redelijke van hen te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput.

Uit niets blijkt derhalve en verzoekers maken niet in concreto aannemelijk dat de Georgische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om hen met betrekking tot de hun verklaarde problemen hulp en/of bescherming te bieden. Verzoekers tonen derhalve niet aan dat het hen met betrekking tot de door hen ingeroepen problematiek, los het zwaarwichtig karakter ervan, aan nationale bescherming ontbreekt. Zij tonen aldus niet aan dat in hun geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben en zij slagen er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij voorhouden te vrezen.

4.5. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekers brengen zelf geen gegevens in dit verband aan.

8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen lijkt het dat verzoekers en hun kinderen niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Het lijkt erop dat verzoekers en hun kinderen evenmin aantonen dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden

als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij(en) de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 februari 2025 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1832 legt de eed af en tolkt Georgisch

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

VzP legt een aanvullende nota neer (eerder reeds opgestuurd per aangetekend schrijven). In tegenstelling tot 's Raads oordeel dat er voldoende info beschikbaar is over de situatie in Georgië gezien de Focus van dec. '23 stelt VzP dat door de recente ontwikkelingen supra info niet langer voldoende actueel is. Ze verwijst o.m. naar een motie van ernstige bezorgdheid op 28 nov. 2024 door het Europees parlement inzake de politieke en binnenlandse situatie in Georgië, zo wijst ze via haar aanvullende nota ook op de recente evolutie bij de verkiezingen en op de “Russische wetten”, die getuigen van een antiwesterse politiek. Zijzelf heeft het profiel van politiek opposant -niet betwist door het CGVS, maar wel als te gering en onzichtbaar door de CGVS beoordeeld-, echter niet dat van een gewone gemiddelde Georgische burger zoals gesteld in de analyse, zodat ze -gezien de regimewissel- wel een risico loopt met haar politieke activiteiten.”

5.1. Zoals verzoekers ter terechtzitting aangeven en zoals ook blijkt uit de landeninformatie opgenomen in de aanvullende nota die zij per aangetekend schrijven van 17 februari 2025 hebben overgemaakt en ter terechtzitting eveneens hebben neergelegd, hebben er zich recent heel wat ontwikkelingen voorgedaan in hun land van herkomst Georgië. Verzoekers wijzen op de politieke crisis die het land al enkele maanden teistert en die volgens hen alleen maar erger wordt. Ze wijzen in dit verband ook op een recente motie van het Europees Parlement en diens bezorgdheid inzake de huidige politieke situatie in Georgië. Tevens wordt gewezen op de vele demonstraties die momenteel in het land plaatsvinden en die met geweld worden onderdrukt. In de aanvullende nota herinneren verzoekers eraan dat hun politieke activiteiten niet in twijfel worden getrokken.

Er bestaat aldus, gelet op het voorgaande, grote onduidelijkheid over de huidige politieke situatie in Georgië. Zo is het o.a. niet duidelijk hoe men er heden omgaat met politieke opposanten en of opposanten er nog (zullen) kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten. De door de verwerende partij eerder aangebrachte COI Focus “Georgië – algemene situatie” van 11 december 2023 houdt geen rekening met deze evoluties en is, voor wat betreft de situatie van politieke opposanten, achterhaald.

5.2. De Raad is ertoe gehouden een volledig en *ex nunc*-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissingen hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118).

De beoordeling van verzoeken om internationale bescherming moet grondig en met grote voorzichtigheid gebeuren. Dit is ook en des te meer het geval bij de behandeling van verzoeken van Georgische onderdanen die zijn gebaseerd op hun politieke overtuigingen en/of activiteiten, gelet op de repressie tegen politieke opposanten die reeds aanwezig was voor de recente ontwikkelingen in Georgië. De Raad hecht hierbij bijzonder belang aan het gegeven dat Georgië heden niet langer als een veilig land van herkomst wordt aangemerkt, terwijl dit ten tijde van de bestreden beslissingen nog wel het geval was.

Hoewel verzoekers' politieke profiel niet kan worden beschouwd als 'high-profile', acht de Raad, rekening houdend met de reeds moeilijke Georgische context voor politiek opposanten die na de recente parlementsverkiezingen nog meer precair is geworden zoals ter terechtzitting wordt beargumenteerd, verder onderzoek naar voormelde ontwikkelingen en de impact hierop voor verzoekers cruciaal om hun nood aan internationale bescherming te kunnen beoordelen. Verzoekers onderstrepen ter terechtzitting hun profiel van politiek opposant, waarbij zij bemerken dat dit niet wordt betwist door de verwerende partij maar dit wel als te gering en onzichtbaar door de commissaris-generaal werd beoordeeld, terwijl zij geen gewone gemiddelde Georgische burgers zijn.

Hierbij benadrukt de Raad dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar ook een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en dit met betrekking tot zowel de algemene situatie in Georgië, in het bijzonder wat betreft de toegang tot en beschikbaarheid van doeltreffende overheidsbescherming, alsook van de individuele omstandigheden van verzoekers.

De Raad wijzigt om die reden zijn standpunt van de beschikking van 16 december 2024.

6. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeks-bevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekers niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en *ex nunc* onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeks-maatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 9 maart 2023 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizendvijfentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. HEIRBAUT, toegevoegd griffier

De griffier, De voorzitter,

M. HEIRBAUT

M. RYCKASEYS

